

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Aleksei Petruhhin

Motpart: Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūr

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artiklarna 18 första stycket och 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tolkas så, att när det är fråga om att utlämna en person som är medborgare i någon av Europeiska unionens medlemsstater till en stat som inte är medlem av Europeiska unionen, med stöd av ett avtal om utlämning som ingåtts mellan en medlemsstat och ett tredjeland, den personen ska garanteras samma skyddsnivå som en person som är medborgare i den berörda medlemsstaten?
- 2) Ska den rättskipande instansen i den medlemsstat till vilken framställningen om utlämning har gjorts, under sådana omständigheter, tillämpa de villkor för utlämning som har uppställts av den EU-medlemsstat i vilken den berörda personen är medborgare, eller de som har uppställts av den EU-medlemsstat där han eller hon har hemvist?
- 3) För det fall utlämning ska genomföras utan beaktande av den särskilda skyddsnivå som har uppställts för medborgarna i den stat till vilken framställningen om utlämning har gjorts, är då den medlemsstat till vilken framställningen om utlämning har gjorts tvungen att förvissa sig om att de garantier som stadfästs i artikel 19 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna iakttas, det vill säga att ingen får utlämnas till en stat där han eller hon löper en allvarlig risk att utsättas för dödsstraff, tortyr eller andra former av omänsklig eller förnedrande bestraffning eller behandling? Räcker det därvid att kontrollera att den stat som begär utlämning är part i tortyrkonventionen eller måste en kontroll ske av den faktiska situationen med beaktande av Europarådets analys av situationen i landet?

Överklagande ingett den 27 april 2015 av Tarif Akhras av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 februari 2015 i mål T-579/11, Tarif Akhras mot Europeiska unionens råd

(Mål C-193/15 P)

(2015/C 205/32)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Tarif Akhras (ombud: S. Millar och S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC, och R. Blakeley, Barrister)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- delvis upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 12 februari 2015 i mål T-579/11, Tarif Akhras mot Europeiska unionens råd,
- ogiltigförklara de rättsakter som angripits i mål T-579/11, vilka är daterade den 23 mars 2012 och senare, i den mån de avser klaganden, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för överklagandet har klaganden anfört två grunder.

För det första gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning när den fann att det var berättigat av rådet att presumera att klaganden drog fördel av och/eller stödde regimen och tribunalen underlät att tillämpa det riktiga kriteriet och därmed att pröva huruvida de styrka omständigheterna utgjorde indikationer som var tillräckligt specifika, precisa och konsekventa för att styrka att klaganden drog fördel av och/eller stödde regimen.

För det andra gjorde sig tribunalen skyldig till felaktig rättstillämpning bestående i att den missuppfattade bevisningen vad gäller frågan huruvida klaganden drog fördel av och/eller stödde regimen. Denna bevisning skulle, om den inte hade missuppfattats, ha styrkt att klaganden inte stödde regimen eller drog fördel av den.

Om tribunalen inte hade tillämpat presumtionen och/eller hade tillämpat det riktiga kriteriet och/eller inte hade missuppfattat bevisningen skulle den ha ogiltigförklarat de rättsakter som angripits i mål T-579/11, vilka är daterade den 23 mars 2012 eller senare.

Talan väckt den 29 april 2015 – Europeiska kommissionen mot Republiken Portugal

(Mål C-200/15)

(2015/C 205/33)

Rättegångsspråk: portugisiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wasmeier och P. Guerra e Andrade)

Svarande: Republiken Portugal

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Portugal har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 110 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, genom att vid fastställandet av det beskattningsbara värdet av begagnade fordon från en annan medlemsstat, vilka förs in i Portugal, tillämpa ett system för beräkning av fordonens värdeminskning som inte beaktar fordonens verkliga värde och som, i synnerhet, inte beaktar den värdeminskning som inträffar innan fordonen blivit ett år gamla eller någon som helst ytterligare värdeminskning vad gäller fordon som är mer än fem år gamla, och
- förplikta Republiken Portugal att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att bestämmelserna i artikel 11 i den portugisiska lagen om skatt på fordon diskriminerar motorfordon som förs in i Portugal, det vill säga begagnade fordon med ordinarie registreringsskyltar från en annan medlemsstat vilka släpps för konsumtion i Portugal. Till skillnad från vad som gäller för begagnade bilar som ursprungligen släppts för konsumtion i Portugal måste för fordon som förs in från andra medlemsstater betalas skattebelopp som inte på ett adekvat sätt återspeglar fordonens värdeminskning. Skattebeloppet sätts i synnerhet ned enbart för fordon som har använts i ett år eller mer. Nedsättningen kan inte överstiga 52 procent för fordon som använts i fem år eller mer.
